Duminică 29 Mai

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 30 Mai

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 31 Mai

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 1 Iunie

19-21 Repetiții Orchestră

Joi 2 Iunie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 3 Iunie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

▪ Sâmbătă 4 Iunie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Stanici Maria
Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

ANUNȚURI

1. Marți, în data de 24.05.2016, în familia Chiș Florian și Mihaela a venit pe lume micuțul Matthias. Dumnezeu să îl binecuvinteze și să vegheze neîncetat asupra lui!

Când glasul Lui te cheamă iar, iubitul meu, ascultă,
Primește al iertării har căci vina ta e multă.
Căci va veni un ceas amar și-o vreme de obidă
când ușa marelui Său har pe veci o să se-nchidă.

Iar tu vei rămânea pe veci în focul de afară,
în plânsul nesfârșit să-ți treci a vecilor povară.
Dar chinul cel mai trist și-amar va fi încredințarea
C-a fost și pentru tine har dar I-ai respins chemarea.
(Traian Dorz)

Enyedi Iosif – 29.05
Hindly Doina – 30.05
Jivan Florica – 30.05
Motica Cristian – 30.05
Vuc Saveta – 30.05
Crisan Doina – 31.05
Filip Valentin – 31.05
Murgu Draga – 31.05
Dascălu Vasile – 01.06
Danceu Dan – 04.06
Vidican Andrei – 04.06

Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini
Deuteronomul 28:13

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinati In Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul **266** | **29 Mai 2016**

HULA ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

"...Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată..." - Matei 12: 31

Acest păcat a fost comis de dușmanii Domnului Isus atunci când L-au acuzat că scoate duhurile necurate cu ajutorul puterii Diavolului. În împrejurarea aceea, Mântuitorul afirmase cât se poate de clar că duhurile au fost scoase prin puterea Duhului lui Dumnezeu.

Cum ar putea fi înțeles acest păcat?

Nici unul din cei cu care Duhul Sfânt se ostenește încă pentru a-i aduce la Hristos n- a comis acest păcat. Când cineva s-a împotrivit Duhului Sfânt așa încât El a încetat să mai lupte în el, atunci apare pericolul veșnic. Cu alte cuvinte, păcatul implică respingerea lui Hristos, total și irevocabil.

O ilustrare potrivită a acestui fapt este ultima predică rostită de Ștefan. El spunea: "Oameni tari la cerbice... voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt" (Fapte 7: 51).

Contextul scoate clar în evidență faptul că, în primul rând, ei refuzau să ia în serios mesajul. Întocmai cum făcuseră și părinții lor când n-au primit și n-au crezut cuvintele profeților și mesagerilor lui Dumnezeu, făcându-se astfel vinovați de aceleași păcate. În Vechiul Testament citim că unii s-au opus, și-au bătut joc, i-au persecutat și i-au ridiculizat pe profeți. Deoarece profeții erau însuflețiți de Duhul Sfânt aceștia se împotriveau de fapt Duhului. Tot așa, Ștefan spune că atunci când oamenii cărora le vorbea el au refuzat să-i asculte pe apostolii lui Hristos, care vorbeau prin Duhul Sfânt, ei s-au împotrivit de fapt Duhului Sfânt.

Dar Ștefan mai spunea încă ceva. El spunea că așa cum în vechime Duhul lui Dumnezeu s- a luptat în zadar cu oamenii Vechiului Testament, căci ei neascultând au pierit, tot așa vor pieri și ascultătorii Lui dacă nesocotesc lucrarea Duhului în inimile lor. Împotrivirea față de Duhul Sfânt este un păcat comis numai de necredincioși. Dar este păcatul care, practicat continuu, duce la pierzare veșnică. Pentru cei ce se împotrivesc astfel Duhului nu rămâne decât judecata.

Singura posibilitate de iertare pentru păcătosul care se împotrivește Duhului Sfânt este primirea lui Isus Hristos, despre care mărturisește Duhul. Pentru o asemenea persoană mai există speranță numai în cazul în care se pocăiește imediat și permite Duhului să-Și facă lucrarea în inima lui.

Nu contează ce anume ai făcut, adu-ți aminte că Dumnezeu te iubește și dorește să-ți dea iertare pentru păcatul tău. Trebuie să fii eliberat de sub povara vinovăției care te apasă. Hristos a murit ca tu să fii liber !

Pastor Ioan Cocirțeu

ÎNCREDEREA E TOTUL

Intr-o după-amiază, în timp ce unul din copii exersează la pian în camera de alături, recitesc de mai multe ori versetul în versiunea dezvoltată a Bibliei:

"Isus a răspuns: Aceasta este lucrarea (slujirea) pe care o cere Dumnezeu de la voi: să credeți în Acela pe care El L-a trimis (să vă țineți strâns de, să vă încredeți în, să vă bazați pe, să aveți credință în Trimisul Său)".

Aceasta e sarcina mea de fiecare zi, lucrarea pe care îmi cere Dumnezeu s-o fac? SĂ AM ÎNCREDERE. Tocmai lucrarea din fața căreia mă trag înapoi. Să am încredere în Fiul, să am încredere în înțelepciunea din spatele acestei clipe; să mă încred acum. Aceasta e încrederea: o lucrare, un efort. Efortul de a mă sprijini pe dragoste. O lucrare împlinită cu atenție, cu concentrare. Câteodată, prea adesea, refuz să-mi adun energia pentru așa ceva. Mi se pare mai ușor să mă stresez și să mă tem. Mi se pare mai ușor să las mintea să alerge pe tărâmul îngrijorării decât s-o disciplinez, să-i pun frâul și "ochelarii de cal" și s-o învăț să înainteze cu pași fermi și liniștiți, fără să se lase îngrozită de spectrele care se îngrămădesc la orizont. Oare stresul și îngrijorarea sunt semnele unui suflet prea leneș, prea indisciplinat ca să privească țintă spre Dumnezeu și să rămână în dragoste?

Sunt întrebări care nu-mi plac; nu-mi place să matur praful adunat în aceste colțuri întunecate din care strălucesc perechi de ochi. Dar o întrebare se cere pusă și chiar o pun, cu voce tare, ca și cum aș întreba gama do major care răsună cu multă siguranță: nu merită bucuria efortul de a ma încrede? Fiindcă degeaba mă păcălesc singură: stresul nu îmi aduce bucurie. De fapt, s-ar putea ca stresul să fie mult mai rău decât atât:

"Cine crede (cine se ține strâns de Evanghelie, are încredere în ea, se bazează pe ea și pe Cel despre care ea vorbește...) va fi salvat, dar cine nu crede (cine nu se ține strâns de Evanghelie, nu are încredere în ea, nu se bazeaza pe ea și pe Cel despre care vorbește ea) va fi condamnat."

Fără încrederea în vestea bună a lui Isus, în vestea bună despre mântuirea lui Dumnezeu chiar în această secundă, fără o încredere activă, exercitată clipă de clipă, în vestea bună despre un Dumnezeu suveran peste toate și întotdeauna bun, cum putem avea pretenția să credem pe deplin? Iată încrederea care-mi lipsește: convingerea că și dacă se va întâmpla lucrul de care mi-e frică, Dumnezeu mă va purta prin el. Încrede-te în Evanghelie în întregul ei - inclusiv clipa de față, care e și ea o veste bună - și vei fi salvat. Alege stresul, îngrijorarea, teama, respinge lucrul pe care ți-l dă Dumnezeu acum - care e și el tot o veste bună; refuză să te încrezi - și vei fi condamnat.

De-abia încep sa-mi dau seama ce presupune acest lucru aici, în mijlocul crizei economice, în agitația vieții de părinte, în vârtejul amețitor al secolului douazeci și unu. De-abia încep sa înțeleg, și ce înțeleg îmi pune un nod în gât:

Dacă credința autentică și mântuitoare implică încrederea, atunci a alege stresul e o dovadă de necredință... De ateism... Orice nu e recunoștință și încredere e ateism practic.

Mă înfior... Poate că opusul credinței nu e îndoiala. Poate că opusul credinței e frica. Poate că lipsa credinței nu constă atât în respingerea intelectuală a existenței lui Dumnezeu, cât în frica, în refuzul de a crede în existența unui Dumnezeu BUN. Dacă nu cred inclusiv cu emoțiile mele, în mod practic, în bunătatea lui Dumnezeu, SUNT eu o presoană care crede? Nu trebuie credincioșii sa creadă? Nu trebuie cei mântuiți să se încreadă în Mântuitorul lor ? Fiindcă da, suntem mântuiți de păcate, dar suntem mântuiți și de frică.

Există, desigur, cauze organice, fiziologice ale fricii; poate fi vorba de un dezechilibru hormonal pentru care e nevoie de un tratament. Eu am luat medicamente și bine am făcut. Nu orice anxietate e

de origine spirituală. Dar știu și mărturisesc șovăind: mare parte din îngrijorarea mea s-a datorat lipsei de credință, ezitării de a mă încrede în mâna cea buna a lui Dumnezeu, mulțumindu-I.

Pun supa pe foc și pâinea în cuptor și înțeleg că nevoia mea cea mai mare e să mă bucur în Dumnezeu; știu că nu pot trăi bucuria adâncă în El câtă vreme încrederea mea în El nu e astfel. Șterg și lustruiesc chiuvetele și îmi dau seama că a mă încrede în Dumnezeu e nevoia cea mai urgentă pe care o am. Dacă m-aș încrede profund în Dumnezeu, în toate domeniile vieții mele, oare aceasta n-ar vindeca în profunzime neliniștea, autoînvinuirea și rănile din sufletul meu?

Frica sugrumă, terorizează; am nevoie de un remediu și remediul acesta e încrederea.

ÎNCREDEREA E TOTUL.

*****

Refuzul

preluare de pe www.realsos.ro

"Dar ei fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, altul la negustoria lui" (Mat.22:5). Cred că mulți dintre noi avem experiența aceasta care ne lasă cu un gust amar, atunci când suntem refuzați categoric, la prima invitație. Alții chiar promit, ești pregătit să-i aștepți cu masa pusă și ei nu vin. Mi s-a întâmplat de multe ori să chem persoane la masă, să mă pregătesc și apoi să nu vină. Odată am rugat pe un frate să îi lase pe copiii săi să vină cu noi într-un parc, și ei să aibă un timp liber. Răspunsul a fost: Mulțumim de gestul frumos pe care vreți să-l faceți, dar altădată".

Nici un refuz nu produce bucurie, chiar dacă invitația este făcută cu cele mai bune intenții. Chiar și copilul mic plânge când i se refuză o jucărie, sau să se cațere undeva de unde poate cădea. Să ne gândim acum la ce simte Dumnezeu, când îi cheamă pe oameni la mântuire și oamenii găsesc o mie și una de scuze, numai să nu vină. Pentru ei, nu este importantă invitația și cheltuiala lui Dumnezeu care a pregătit un ospăț de bucate grase și miezoase. Nu este importantă nici relația lor cu Dumnezeu. Nu le pasă, pur și simplu. De aceea fiecare își vede mai departe de treburile lor, ca mai înainte.

Pe Dumnezeu l-a costat mântuirea noastră nu o sută, și nici un milion de dolari. Cu dolari nu poți cumpăra viața, deși cineva a estimat că dacă s-ar vinde fiecare mădular sau organ dintr-un corp uman, omul ar putea fi evaluat la un milion de dolari. Domnul Isus a pecetluit mântuirea noastră cu viața Lui. El s-a făcut ca noi, a trăit printre oameni, și apoi și-a dat viața pentru ei. Mântuirea este gratis. Adesea oamenii sunt gata să plătească o masă la restaurant mult mai scumpă decât cea facută acasă, ca să se întoarcă de acolo flămânzi, așa cum ni s-a întâmplat nouă la o nuntă. Mântuirea este fără nici o plată, pentru că a plătit Domnul Isus pentru noi. El ne-a cumpărat înapoi, de la Satan.

Eu am tendința să nu mai repet invitația a doua oară dacă sunt refuzată. Dar Dumnezeu ne cheamă fără încetare. El nu renunță ușor la sufletele noastre. El nu ne vorbeste azi de pe Sinai, în mijlocul trăznetelor și fulgerelor. El ne vorbește azi de un har, de o favoare specială pe care ne-o dă în Fiul Său. El vrea să ne fie Tată, să ne adopte în familia Sa. Vrea să-si descopere față de noi bogățiile ascunse ale înțelepciunii și îndurării Sale. El vrea să ne ducă în locașurile Sale veșnice, într-o lumină veșnică și minunată. Vrea să ne dea pacea în inimile noastre zbuciumate, vrea să ne îmbrace în neprihănirea Fiului Său. O, cum mai putem rezista ca să nu ne prăbușim la picioarele unui astfel de Dumnezeu?

Care Dumnezeu mai oferă ceea ce El ne-a oferit prin Cuvântul Său? Nu este El îndreptățit ca să pedepsească pe cei nepăsători și care continuă să trăiasca în nelegiuirea lor? El are încă o îndelungă răbdare, dar curând și aceasta se va sfârși. Să nu ne jucam cu Dumnezeu ca și cu oamenii.